

عنوان مقاله:

حکم اعانت بر ظالم در غیر ظلم

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

طاهر علی محمدی - دانشیار، رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

فاطمه کهزادی مقدم - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

به مهیا کردن برخی مقدمات و انجام اقداماتی که موجب کمک به ظالم خواهد شد، «اعانت بر ظالم» اطلاق می شود. در حرمت کمک به ظالم در ظلم، شکی نیست؛ هر چند از نظر مشهور از باب «اعانت بر آثم» حرام است و از دیدگاه برخی از فقها که اعانت بر آثم را حرام نمی دانند، به سبب وجود ادله خاص حرمت دارد؛ اما در حرمت اعانت بر ظالم در غیر ظلم، به این صورت که به ظالمان در کارهای عادی و زندگی شخصی آنها کمک شود، میان فقها اختلاف است. در این پژوهش که به روش توصیفی-تحلیلی انجام پذیرفته، با طرح و تبیین دیدگاه فقها در این خصوص و نقد و بررسی ادله آنان بر ادعای خود، نتیجه گرفته شده است که کمک به ظالمین حتی در اموری که یک یا دو بار متبرعا و یا برای رفع احتیاجات و امرار معاش خود و بدون حب و میل به آنان انجام می شود، حرام نیست و حرمت اعانت به ظالم در غیر ظلم، منحصر به جایی است که عمل او به عنوان منصبی در دیوان ظلمه محسوب گردد و باعث حصول اقتدار برای آنان و بالا بردن شان و منزلتشان شود.

کلمات کلیدی:

اعانت، ظالم، غیر ظلم، اعانت به ظالم، اعوان ظلمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193624>

